Tehke Suggu, ja teid sago paljo, ja täitke se Ma täis, ja saatke sedda ennesste alla, ja wallitsege ülle Kallade, mis Merres, ja ülle Lindude, mis Taewa all, ja keik ülle Ellajatte, mis Ma peäl ligiwad.

13. Nenda keik ellawad Lomad Ma peäl anti Innimeste Wallitsusse alla; ja et nemmad weel parremmine piddid moistma, et Jummal neid keige Asjade polest, ka omma Ello Toidusse polest, üllemaks arwas ja seädis, kui muud Lomad, siis ütles Jummal neile: Wata, keige Ellajattele, mis Ma peäl, ja keige Lindudele, mis Taewa all, ja keikile, mis romawad Ma peäl, kus ellaw Hing sees on, ollen ma annud keikssuggu haljast Rohro nende Sõma-Ajaks; agga teile (ütles Jummal) ollen ma annud, keik Rohhud, mis Semet kandwad, mis keige se Ma peäl on, ja keik Puud, kus peäl Pu Willi on, mis Semet kannab, se peab teile Roaks ollema.

14. Nenda on Taewas, ja Ma, ja keik nende Wäggi, walmis sanud ja Jummalast tehtud kue Päwaga. Ühtegi pahha egga kurja Asja ei olnud Jummala Lomade seas, nenda et ennamiste igga Asja jures, mis Jummal olli teinud, öeldakse: ja Jummal näggi, et se hea olli; ja keigewimaks, kui nüüd keik olli walmis sanud, siis Jummal watas keige se peäle, mis ta olli teinud, ehk Jummal watas otse ueste keik läbbi, need nähtawad Lomad siin Ma peäl, ja need Lomad, mis meie Silmad nitte ei nä, mis Taewas ja mu Ma-ilma Ossades ollid walmistud; ühtegi Wigga egga Laito ei leidnud Jummal neist, waid temma isse tunnistab: wata, se olli keik wägga hea.

15. Jummal hingas siis seitsmemal Päwal keigest ommast Teggemisest, mis ta olli teinud, ja Jummal önnistas seitsmet Päwa, ja pühhitses tedda. Se